

Sant Roc nº 27. La raó per la qual no és a l'antic lloc d'emplaçament, és perquè al refer la façana de la vivenda, ha passat del carrer a l'interior de la casa.

5.- **EMPLAÇAMENT:** El seu emplaçament era a la part superior, segona alçada de la vivenda. A 75 cm del balcó del primer pis que hi ha més a la dreta.

6.- **MÒDUL:** Plafó de mòdul rectangular-vertical, amb una sola imatge representada.

7.- **MIDA:** El mesurament efectuat als taulellets, ens dona una mida de 21 X 21 cm i 2 cm de gruix, que s'ajusta, aproximadament, al "pam valencià" que aplega el seu ús en la ceràmica plana fins ben entrat el segle XIX. El "pam valencià" és una unitat de mesura molt emprada antigament i que ha variat al llarg del temps, les nacions i les regions. En València valia un quart de vara, que és una mesura de longitud d'origen espanyol, equivalent a 0' 8356 m.

8.- **COMPOSICIÓ:** Pel que fa a la composició del seu format, segueix el model més representat en totes les èpoques, és el de 3 X 4. Compost per dotze taulellets, disposats quatre en vertical i tres en horitzontal

9.- **INSCRIPCIONS:** No s'han observat.

10.- **DATACIÓ:** Per la tècnica d'execució i colors emprats es pot situar a les darreries del segle XVIII.

11.- **OBRADOR:** Fabricat a València.

12.- **ARTISTA:** Anònim. Als segles XVIII i XIX es considerava que les peces ceràmiques eren una labor de conjunt de totes les persones que intervenien en el procés de fabricació i no es signaven.

13.- **TÈCNICA:** Pintat a mà alçada, colors purs, i el dibuix bordejat amb morat de manganés.

14.- **COLORS:** Els colors emprats per a decorar aquesta ceràmica són d'una excepcional claretat i puresa. S'han utilitzat els

groc, el taronja lleonat, diferents tonalitats de blancs, l'exquisit color verd maragda i amb diferents concentracions d'òxid de manganés s'han aconseguit el negre, marró i morat.

15.- **SANEFES:** Envoltat tota la composició una doble sanefa rectilínia de color taronja sobre fons groc.

16.- **ELEMENTS DECORATIUS:** Durant el temps que va estar situada al carrer, no presentava cap tipus de decoració externa. Però la part interna de la fornícula estava enrajolada amb catorze taulellets envernissats de blanc, de la mateixa mida i forma de fabricació que els del plafó.

17.- **FESTES:** Antigament era motiu de veneració per part dels veïns, es té notícia de que resaven una novena.

18.- **RESSENYA:** El Sant està situat al centre del conjunt ceràmic, dempeus, sobre un paisatge obert, vestit amb l'hàbit d'ermità blanc i escapulari de color blau. A sobre una capa marró, a la dreta de l'esclavina la lletra tau, decimonona de l'alfabet grec que procedeix del signe fenici anomenat "taw". En heràldica és una peça en forma de té majúscula, eixamplada als tres extrems. Era la insígnia dels comanadors de l'ordre Antoniana i també dels familiars de l'ordre de sant Joan.

Amb la mà dreta subjecta un bàcul pastoral d'abat, rematat amb una campaneta, mentre amb l'altra mà recull la capa, al temps que mostra un gros llibre obert, amb escriptura il·legible. Duu els peus nus i l'esquerra descansa sobre un munyó d'un arbre. Al costat inferior esquerre del plafó hi ha un porquet de color negre. A la dreta ens mostra una església encesa, n'és la prova les flames i el fum que surten per la porta i finestres.

A la part superior s'ha pintat un cel ple de núvols i un raig de llum que incidís sobre el sant. També s'assoma un angelet a l'angle superior de la dreta.

La cara manifesta gran serenitat, duu cavells grisos i llarga barba blanca. És una magnífica composició.

19.- **ESTAT DE CONSERVACIÓ:** Pel que fa al seu estat, té dos taulellets que presenten desperfectes a un angle, la resta roman en perfecte estat. Cal dir que l'any 1936 es va estalviar perquè es va paredar amb rajoles primes i després es va emblanquinar per dissimular millor el seu emplaçament. Amb posterioritat es va destapar just el dia de la festa.

20.- **OBSERVACIONS:** Els taulellets darrere no porten case-tones ni barres paral·leles, són llisos.

21.- **INFORMACIONS:** D'acord amb Joan Mateu, era una capella situada junt a la porta d'entrada de la murada que hi havia al cap damunt de la costereta. Segons I. Pérez Guillén era un punt estratègic per on aleshores hom suposava que podia penetrar tot tipus de mals a les ciutats.

22.- **IL·LUSTRACIONS:** Vista general de la façana de la casa i detall del plafó ceràmic.

AGRAÏMENTS

Tinc molts motius de reconeixement a la meua família que m'ha animat a mamprendre aquesta tasca. Gràcies també a l'ajut d'amics i veïns que m'han proporcionat informacions que m'han permès fer aquest treball.

El meu afecte i reconeixement als propietaris de les capelletes de carrer que en tot moment m'han fet fàcil i agradable la meua investigació per la gran amabilitat que, tots a una, s'han prestat a contestar les meues preguntes. Algun plafó ceràmic es va traure de l'andana on estava guardat i així fer el muntatge per poder-lo retransmetre.

Finalment no vull oblidar a les veïnes de les capelles que en comprendre les meues intencions, em van oferir els balcons i finestres per fer les fotografies, prendre mesures dels taulellets i analitzar de prop la composició ceràmica.

El proper estudi versarà sobre Sant Antoni de Pàdua situat al carrer Escolàstica nº 10.

Plafó ceràmic de Sant Antoni Abat.